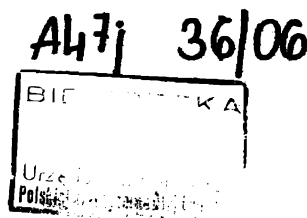

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 8623.

~~Kl. 34 I.~~

34b 36/06

Camille Charlier
(Bruksela, Belgja)
i Abraham Errera
(Bruksela, Belgja).

Garnek do gotowania z wewnętrznym zamknięciem.

Zgłoszono 4 grudnia 1926 r.

Udzielono 26 marca 1928 r.

Pierwszeństwo: 8 grudnia 1925 r. dla zastrz. 1—3; 1 maja 1926 r. dla zastrz. 4—7;
1 lipca 1926 r. dla zastrz. 8 (Belgja).

Do gotowania do użytku domowego stosuje się kociołki i garnki samoczynnie zamykające się (garnki do szybkiego gotowania), w których umieszczona wewnątrz pokrywa zamykająca jest tak przyciskana zapomocą przyrządu zamykającego, że pod powstającym podczas gotowania ciśnieniem osiąga się szczelne zamknięcie na całym obrysie. Przy takim urządzeniu gotowanie jest szybsze, doskonalsze i tańsze.

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi tego rodzaju garnek do gotowania, w którym przyrząd do zamykania ukształtowany jest możliwie prosto, nie oddziaływa

na zewnętrzny wygląd garnka i jednocześnie zapewnia szczelne zamknięcie.

Wynalazek dotyczy garnka do gotowania, którego pokrywa na swym obrzeżu posiada zagłębienie, które, przylegając do odpowiednio zagiętego obrzeża otworu garnka, powoduje szczelne zamknięcie tegoż.

Poza tem wynalazek ma na celu garnek do gotowania, w którym pokrywa jest nawewnątrz cokolwiek wygięta w ten sposób, że ciśnienie pary w celu lepszego uszczelnienia odprowadza w stronę obrzeża garnka, a skondensowane krople ku środkowi pokrywy.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z góry na zamknięty garnek do gotowania, fig. 2 — pionowy, osiowy przekrój, fig. 3 — widok z góry na zamknięty garnek w drugiej formie wykonania, fig. 4 — pionowy przekrój osiowy tegoż garnka, fig. 5 — pionowy przekrój po dużej linii środkowej pokrywy eliptycznej w innej formie wykonania, a fig. 6 — pionowy przekrój po małej linii środkowej odmiany tegoż garnka. Dowolnie ukształtowany garnek 1 do gotowania posiada podłużny otwór którego obrzeże 2 (fig. 2) jest cokolwiek zagięte nawewnątrz. Do tego garnka stosuje się również podługowatą pokrywę 3, której wymiary przekraczają cokolwiek wymiary otworu garnka. W przekrojach poprzecznym i podłużnym pokrywa ma kształt, uwidoczniiony na fig. 2, to znaczy, że jej część środkowa posiada cokolwiek zagiętą nawewnątrz i z obu stron tejże części prostą część 4, kończącą się zagiętym pod kątem występnem 5, którego ramię 6 jest cokolwiek zagięte do góry i kończy się równolegle do zagiętego obrzeża 2 garnka.

Pierscieniowa część 4 pokrywy posiada pierscieniowy żłobek 7, ściśle odpowiadający obrzeżu 2 otworu garnka. Po nasadzeniu pokrywy na garnek należy ją podnieść za rączkę 8 i lekko przycisnąć do zagiętego obrzeża 2, przyczem obrzeże 2 przykrywa koniec 6 pokrywy.

Na małej środkowej linii pokrywy część 4 ma dwa diametralnie naprzeciw siebie umieszczone czopy 9 dla zasuwek 10, zaopatrzonych w uchwyt 11, które ramię 6 pokrywy silnie przyciskają do obrzeża 2 garnka. Dzięki środkowej wypukłości pokrywy parę, wytworzoną wewnątrz garnka, odprowadza się do obrzeża uszczelniającego 2 — 5 — 6, gdzie ona wywiera możliwie wielkie ciśnienie i przez to osiąga się zupełnie szczelne zamknięcie garnka, przyczem cała skondensowana woda zbiera się

w dolnej części pokrywy i nie przenika do obrzeża uszczelniającego 2—5—6.

Pokrywę wyjmuje się w zwykły sposób przez uchwycenie jej za rączkę 8, następnie otwiera się zasuwkę 10 i nadaje pokrywę pół obrotu przy równoczesnem nachyleniu dokoła jej małej środkowej linii.

Pokrywę nakłada się na garnek w ten sposób, że, nachylając ją dokoła jej małej linii środkowej, wprowadza do otworu garnka, następnie obraca tak, że wielka jej linia środkowa znajduje się w kierunku wielkiej osi obrzeża 2 garnka, przyciąga ją do obrzeża i zasuwki 10, dzięki czemu ramię 6 pokrywy jest silnie przyciśnięte do obrzeża 2 garnka.

Pokrywa jest celowo wyposażona w zawór bezpieczeństwa, bezpiecznik ołowiany, gwizdek ostrzegawczy i t. p. przyrządy.

Obrzeże 2 garnka leży cokolwiek wyżej niż górna powierzchnia części 4 pokrywy tak, że zasuwki 10 przy zamykaniu naciskają na pokrywę i przytrzymują ją. Obrzeże 2 może poza tem w tym samym celu być zaopatrzone w odpowiednią odsadę.

W praktyce stwierdzono, że przy dopuszczalnych do użytku domowego grubościach ścianek metalowych i wymiarach zamknięcie z obrotowymi zasuwkami nie spowoduje pożądanego uszczelnienia dzięki luzowi powstającemu dokoła czopa obrotowego.

Wadę tę usuwa zamknięcie, uwidocznione na fig. 3 i 4. Zamknięcie to składa się z dwóch diametralnie urządzonych części 12, z których każda składa się z płaskiego pręta z zagiętym w kształcie dzioba końcem 13. Każdy pręt posiada rozszerzoną część 14 z okrągłym otworem 15, który kończy się podługowatym wycięciem 16. Z otworu 15 wystaje trzpień 17, przytwierdzony do pokrywy, którego średnica odpowiada otworowi wycięcia 16, podczas gdy główka 18 trzpienia odpowiada średnicy otworu 15. Śruba 19 wystaje przez koniec

każdego pręta 12. Liczba 21 oznacza azbest, tekturę lub pierścień pilśniowy, umieszczony na obrzeżu garnka i przytrzymywany zapomocą ostrych trzpieni 20, przytwierdzonych do pokrywy.

Pokrywa zostaje nałożona na garnek w zwykły sposób i przytrzymywana rączką 8, która jest silnie przyciskana do obrzeża garnka zapomocą śrubek 19. Należy uprzednio trzpienie 17 wprowadzić całkowicie do wycięć 16, przyczem pręty 12 zajmują uwidocznione na rysunku położenie. Dzięki przyciągnięciu śrub 19 łubki 12 są silnie przyciskane do obrzeża garnka i jednocześnie do wklęsłej części pokrywy. Pociąga to za sobą szczelne zamknięcie.

Części 12 nie obracają się dokoła trzpieni 17. Do zdjęcia ich należy tylko po zwolnieniu śrub 19 przesunąć części 12 ku środkowi pokrywy, aby trzpienie 17 mieściły się w otworach 15; w tem położeniu części 12 dają się łatwo zdjąć.

Rozumie się samo przez się, że to samo zamknięcie można osiągnąć, opuszczając zagięte części łubków 12, przyczem ciśnienie, wywarte przez śruby 19, całkowicie przenosi się na trzpienie 17.

Stosownie do fig. 5 i 6 uchwyt wykonany jest np. z taśmy metalowej, końce której są zalutowane lub przynitowane do środkowej części pokrywy i która jest zagięta (fig. 6). Na pewnej wysokości oba ramiona uchwytu są ze sobą połączone zapomocą krótkiej taśmy metalowej 24 w ten sposób, że pomiędzy taśmą 24 i górną powierzchnią pokrywy pozostaje wolna przestrzeń 25. Zamknięcie pokrywy uskutecznia się zapomocą mocnego i celowo zagiętego pręta 22 (fig. 5), który przechodzi przez wolną przestrzeń 25 i swemi końcami opiera się na górnym obrzeżu 2 garnka. Przez jeden koniec pręta 22 przechodzi śruba skrzydlata 23 — 27.

Przy przeprowadzeniu pręta 25 przez wolną przestrzeń 15, przyciągnięcie śrub 23, opierających się na obrzeżu 2, powoduje

stopniowo jednostajne przyciskanie pokrywy do dolnej powierzchni obrzeża 2 garnka. Otwieranie pokrywy uskutecznia się zapomocą prostego zwolnienia śruby 23, wskutek czego pręt 22 można wyciągnąć i zdjąć pokrywę.

Wysokość przestrzeni 25 celowo jest taka, że pręt 22 bez natężenia sił może być do niej wprowadzony i mały obrót śruby 23 wystarcza dla osiągnięcia szczelnego zamknięcia między pokrywą i obrzeżem 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Garnek do gotowania z wewnętrznym zamknięciem, znamienny tem, że obrzeże otworu garnka jest cokolwiek zagięte nawewnątrz i zachodzi w umieszczony na obrzeżu pokrywy żłobek pierścieniowy celem spowodowania w ten sposób szczelnego zamknięcia i łatwiejszego nałożenia pokrywy.

2. Garnek według zastrz. 1, znamienny tem, że środkowa część pokrywy jest cokolwiek wygięta nawewnątrz w celu skierowywania ciśnienia pary ku obrzeżu, a skondensowanych kropli ku dolnej części pokrywy.

3. Garnek według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że pokrywa zaopatrzona jest w dwie diametralnie naprzeciw siebie umieszczone obrotowe zasuwki, które w położeniu zamknięcia opierają się na obrzeżu garnka i przyciskają pokrywę do dolnej powierzchni tegoż obrzeża.

4. Garnek według zastrz. 1 i 2, znamienny dwoma diametralnie umieszczonymi łubkami, które jednym końcem opierają się na górnej powierzchni pokrywy, a drugim końcem na górnym obrzeżu garnka, przyczem łubki (12) łączą się z pokrywą, a zamknięcie pokrywy zabezpieczone jest śrubami, z których każda przechodzi przez łubek, mieszczący się między ich punktem oparcia na garnku a punktem przytwierdze-

nia na pokrywie i opiera się na obrzeżu garnka.

5. Garnek według zastrz. 4, znamien-ny tem, że połączenie między łubkami (12) i pokrywą uskutecznia się zapomocą sworz-
nia o płaskiej główce, który jest przytwier-
dzony do pokrywy i wystaje przez otwór
łubka.

6. Garnek według zastrz. 5, znamien-ny tem, że średnica otworu łubka (12) od-
powiada średnicy sworznia i kończy się o-
krągłą częścią, której średnica odpowiada
średnicy głowy sworznia.

7. Garnek według zastrz. 4 i 5, zna-
mienny tem, że łubki oprócz umocowania
na pokrywie opierają się także na pokry-
wie zapomocą zagiętych dziobów.

8. Garnek według zastrz. 1 i 2, zna-
mienny tem, że przyciskanie pokrywy do
dolnej powierzchni obrzeża garnka usku-
tecznia się zapomocą pręta zagiętego, któ-
ry przechodzi swobodnie przez uchwyt po-
krywy między pokrywą i drażkiem, łączą-
cym oba ramiona uchwytu, przyczem
pręt ten opiera się obu końcami na
górnem obrzeżu garnka i zaopatrzony jest
na jednym z końców w śrubę, opierającą
się na obrzeżu garnka.

C a m i l l e C h a r l i e r.

A b r a h a m E r r e r a.

Zastępca: Inż. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

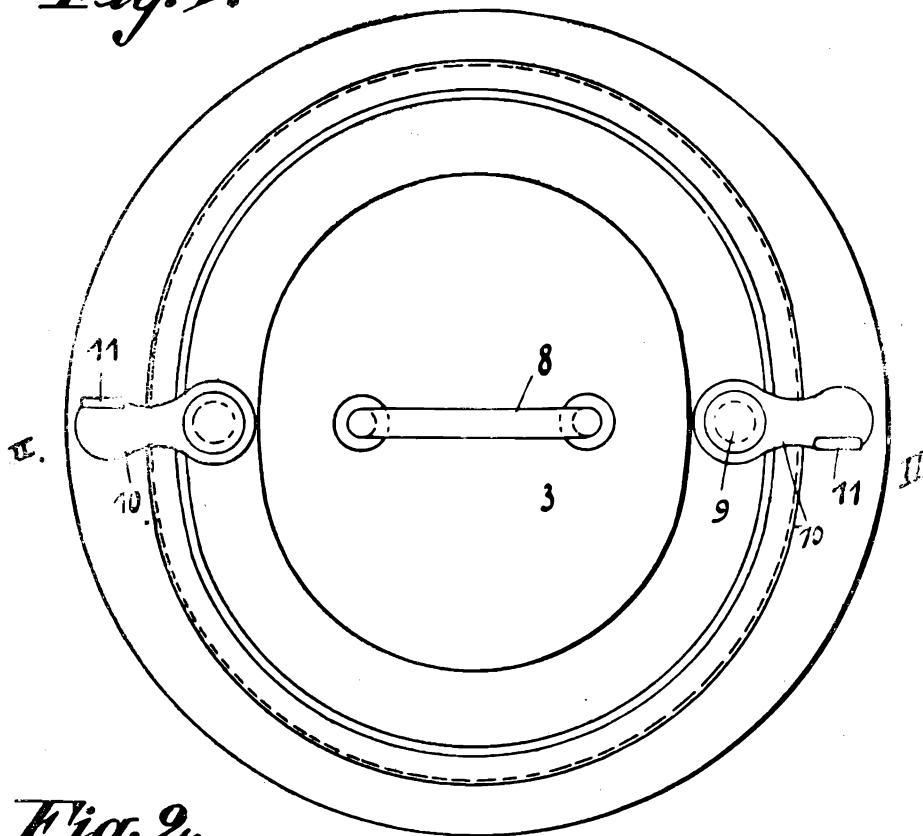
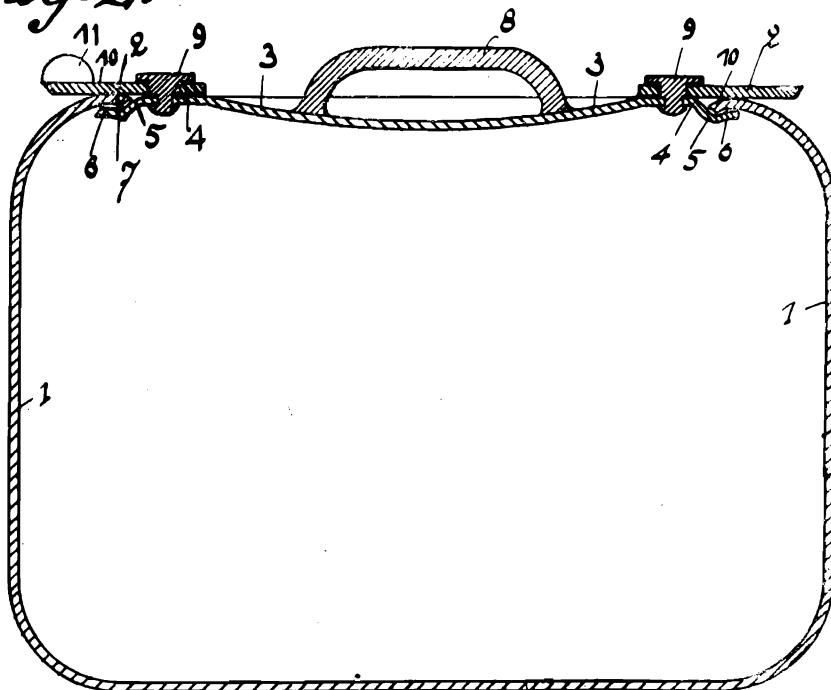

Fig. 2.

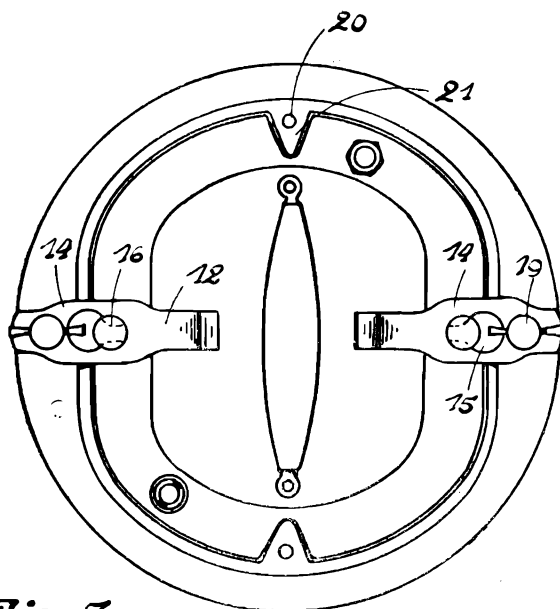

Fig. 3.

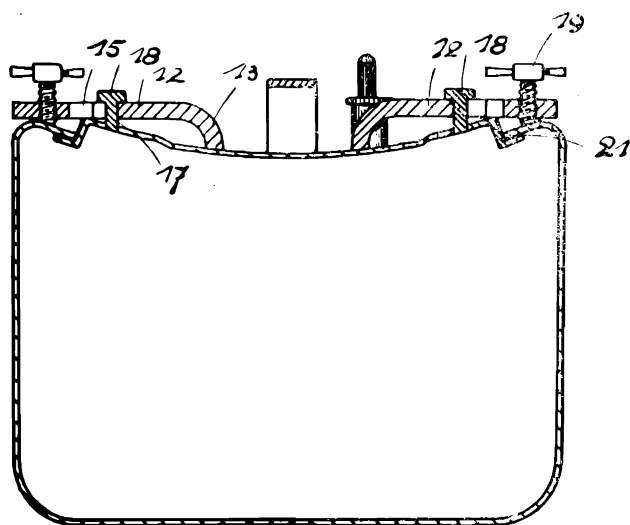

Fig. 4.

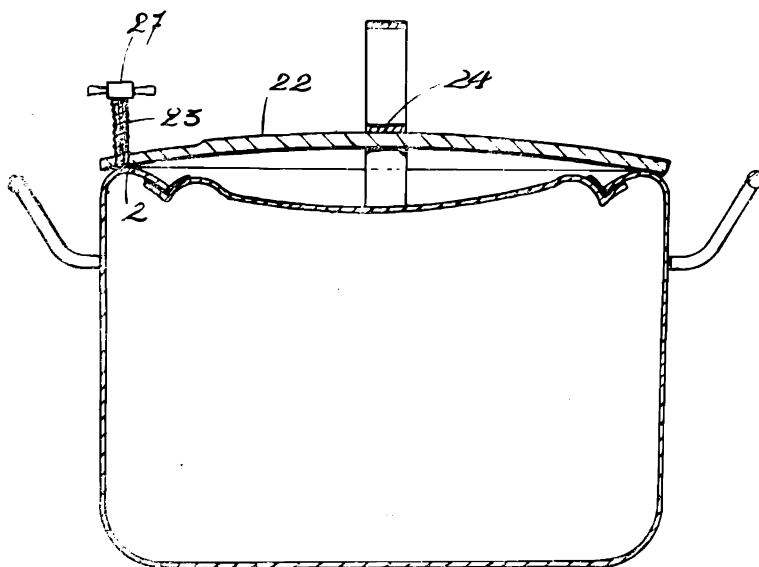

Fig. 5.

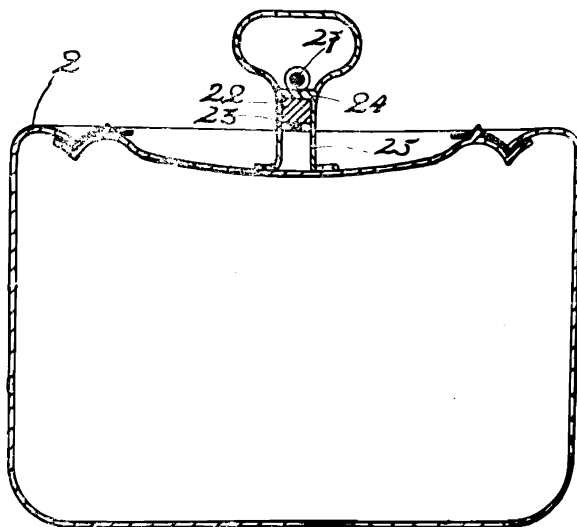

Fig. 6.